RETTENS KENDELSE (Anden Afdeling)
18. september 1996 *

I sag T-22/96,

J. Langdon Ltd, Dublin, ved Solicitor Patrick O'Brien, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Faltz & Associés, 6, rue Heine,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Richard Wainwright og Fernando Castillo de la Torre, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(95) 2726 af 3. november 1995, hvorved det blev fastslået, at visse importafgifter skulle efteropkræves, og at fritagelse herfor ikke var berettiget,

har

* Processprog: engelsk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, H. Kirschner, og dommerne C. W. Bellamy og A. Kalogeropoulos,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

1 I perioden fra maj 1992 til maj 1994 importerede det sagsøgende selskab nogle varer til Irland, som det angav under en fejlagtig position i den kombinerede nomenklatur, hvilket medførte, at visse importafgifter ikke blev opkrævet af de irske toldmyndigheder.

2 Efter at disse myndigheder havde forelagt Kommissionen spørgsmålet ved telefax af 26. april 1995, traf denne beslutning K(95) 2726 af 3. november 1995 (herefter »den anfægtede beslutning«) i henhold til artikel 13, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter (EFT L 175, s. 1), med senere ændringer, sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1), artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239, stk. 2, i forord-

ning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) samt artikel 873 og 907 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1).

3 Artikel 1 i den anfægtede beslutning bestemmer, at de pågældende importafgifter skal efteropkræves, og at fritagelsen herfor ikke er berettiget.

4 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 22. februar 1996 har sagsøgeren anlagt sag med påstand om, at beslutningen annulleres, og at Kommissionen dømmes til at betale sagens omkostninger. Sagsøgeren har blandt andre anbringender gjort gældende, at princippet om retten til kontradiktion er tilsidesat (Rettens dom af 9.11.1995, sag T-346/94, France Aviation mod Kommissionen, Sml. II, s. 2841).

5 Den 6. maj 1996 udstedte Kommissionen beslutning K(96) 1135, hvori det i præamblen udtales, at det er nødvendigt at tilbagekalde den anfægtede beslutning, for det første, fordi Retten i ovennævnte dom i sagen France Aviation mod Kommissionen har fastslået, at den administrative procedure, der er fastsat i artikel 905 ff. i forordning nr. 2454/93, ikke respekterede den berørtes ret til at blive hørt, for det andet, fordi denne procedure blev fulgt ved udstedelsen af den anfægtede beslutning, og for det tredje, fordi den i ovennævnte forordnings artikel 871 ff. fastsatte procedure, som også blev fulgt ved udstedelsen af den anfægtede beslutning, er identisk med den, der er fastsat i forordningens artikel 905 ff.

6 Artikel 1 i beslutning K(96) 1135 bestemmer, at den anfægtede beslutning tilbagekaldes.

7 Ved skrivelse til Rettens Justitskontor af 14. maj 1996 har Kommissionen begæret, at Retten afsiger en kendelse, hvori det fastslås, at det er ufornødent at træffe

afgørelse i sagen. Kommissionen har gjort gældende, at den anfægtede beslutning er blevet tilbagekaldt efter sagens anlæg ved beslutning K(96) 1135.

8 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 12. juni 1996 har sagsøgeren modsat sig Kommissionens begæring. Sagsøgeren har desuden anmodet om tilladelse til at nedlægge nye påstande i stedet for de i stævningen anførte. Disse nye påstande lyder således

a) Det fastslås, at den anfægtede beslutning er en nullitet fra datoen for dens angivelige udstedelse.

b) Det fastslås, at Kommissionen fejlagtigt har undladt at udstede en beslutning inden for fristen på seks måneder fra dens modtagelse af de sagsakter, som de irske toldmyndigheder tilsendte den, jf. Kommissionens forordning (EØF) nr. 2164/91 af 23. juli 1991 om gennemførelsesbestemmelser til artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1697/79 (EFT L 201, s. 16) og/eller Kommissionens forordning (EØF) nr. 3799/86 af 12. december 1986 om gennemførelsesbestemmelserne til artikel 4a, 6a, 11a og 13 i forordning nr. 1430/79 (EFT L 352, s. 19) og/eller forordning nr. 2454/93.

c) Det fastslås, at de irske myndigheder enten skal afholde sig fra at opkræve told eller, alt efter omstændighederne, eftergive den i henhold til forordning nr. 1697/79 og/eller forordning nr. 1430/79 og/eller forordning nr. 2913/92.

d) Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren allerede har afholdt, samt de omkostninger, som sagsøgeren vil være nødsaget til at afholde indtil Rettens endelige afgørelse.

9 Det sagsøgende selskab har fremhævet, at Kommissionen, efter at den anfægtede beslutning blev tilbagekaldt, har anmodet de irske myndigheder om at tilsende de nye sagsakter, for at den kan træffe en ny beslutning vedrørende tolden. Sagsøgeren er af den opfattelse, at hvis den anfægtede beslutning ikke annulleres, vil

selskabet ikke, for at hindre Kommissionen i at træffe en ny beslutning, kunne gøre gældende, at de nationale toldmyndigheder, da der ikke gyldigt var truffet en beslutning inden for seks måneder efter, at Kommissionen oprindelig havde modtaget sagens akter, allerede var forpligtet til enten at afholde sig fra at opkræve tolden eller at eftergive den.

10 Retten finder, at Kommissionens skrivelse af 14. maj 1996 rejser et processuelt stridsspørgsmål, som må afgøres uden mundtlig forhandling i henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 3.

11 I dommen i ovennævnte sag France Aviation mod Kommissionen har Retten fastslået, at importøren har ret til at blive hørt under proceduren for udstedelse af en beslutning i henhold til artikel 13 i forordning nr. 1430/79, og at en tilsidesættelse af denne ret medfører annullation af beslutningen (præmis 34-40).

12 I det foreliggende tilfælde er den anfægtede beslutning blevet tilbagekaldt, fordi den fulgte fremgangsmåde var den samme som den, der blev anset for ikke at være i overensstemmelse med kontradiktionsprincippet i dommen i ovennævnte sag France Aviation mod Kommissionen. Denne tilbagekaldelse er sket, efter at der er anlagt sag, hvorunder sagsøgeren gjorde gældende, at beslutningen var ulovlig netop af denne grund. Under sådanne omstændigheder finder Retten, at tilbagekaldelsen af den anfægtede beslutning, før den blev gennemført, har haft virkninger svarende til virkningerne af en dom om annullation afsagt af Retten.

13 Med hensyn til sagsøgerens argument om, at denne fortsat har interesse i at opnå annullation af den anfægtede beslutning for at kunne påberåbe sig dens ugyldighed for det tilfælde, at Kommissionen skulle have til hensigt at udstede endnu en beslutning om de samme importafgifter, finder Retten, at de retsvirkninger, den anfægtede beslutning kunne have i et sådant tilfælde, ikke kan behandles inden for rammerne af nærværende sag, som kun drejer sig om beslutningens annullation. I øvrigt kan ethvert anbringende om ulovligheden af en eventuel ny beslutning fra Kommissionen i givet fald påberåbes under endnu et annullationssøgsmål til prøvelse af en sådan beslutning.

14 Det følger heraf, at nærværende sag er blevet uden genstand (jf. Domstolens kendelse af 8.3.1993, sag C-123/92, Lezzi Pietro mod Kommissionen, Sml. I, s. 809, præmis 8-11).

15 Med hensyn til sagsøgerens begæring vedrørende nedlæggelse af nye påstande, er den kun baseret på den hypotese, at der udstedes endnu en beslutning, og falder derfor uden for rammerne af nærværende sag.

16 Selv om det ikke er udelukket, at nye påstande undtagelsesvis kan antages til realitetsbehandling, når de angår annullation af en ny beslutning, som under sagens forløb erstatter en beslutning med samme genstand (Domstolens dom af 3.3.1982, sag 14/81, Alpha Steel mod Kommissionen, Sml. s. 749, præmis 8), kan denne løsning ikke give grundlag for en teoretisk prøvelse af lovligheden af en hypotetisk ny beslutning, som endnu ikke er udstedt. Det følger heraf, at sagsøgerens nye påstande må afvises, da de ændrer sagens genstand (jf. Rettens dom af 18.9.1992, sag T-28/90, Asia Motor France m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2285, præmis 43, og den dér citerede retspraksis).

17 I øvrigt har Retten ikke kompetence til under en sag i henhold til traktatens artikel 173 at fremsætte udtalelser som dem, der nævnes i de nye påstande (se Rettens dom af 9.6.1994, sag T-94/92, X mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 481, præmis 33, og af 8.6.1995, sag T-583/93, P. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 433, præmis 17). Hvad nærmere angår den nye påstands litra c) har Fællesskabets retsinstanser ikke under en sag i henhold til traktatens artikel 173 kompetence til at udtale sig om nationale myndigheders eventuelle forpligtelser, selv i det tilfælde, at en beslutning fra Kommissionen er blevet erklæret for en nullitet (Domstolens dom af 6.7.1993, forenede sager C-121/91 og C-122/91, CT Control (Rotterdam), og JCT Benelux mod Kommissionen, Sml. I, s. 3873, præmis 57).

18 Det følger af det foregående, at det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

Sagens omkostninger

19 Procesreglementets artikel 87, stk. 6, bestemmer, at såfremt det er ufornødent at træffe afgørelse om sagens genstand, er Retten frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger.

20 I denne sag har Kommissionen tilbagekaldt den anfægtede beslutning, efter at sagen blev anlagt, af en grund, som sagsøgeren påberåbte sig under denne sag. Sagsøgeren har dog ikke fået medhold med hensyn til spørgsmålet, om det er fornødent at træffe afgørelse. Retten finder, at Kommissionen under disse omstændigheder bør dømmes til at betale sine egne omkostninger og fire femtedele af sagsøgerens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling)

1) Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

2) Kommissionen betaler sine egne omkostninger og fire femtedele af sagsøgerens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 18. september 1996.

H. Jung — H. Kirschner

Justitssekretær — Afdelingsformand